Dosarul nr. 3-1472/2021
2-21075585-12-3-20052021-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

17 octombrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Palamarciuc Mariana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SRL ”Dingenarul” împotriva I.P. ”Cadastrul bunurilor imobile”, terți BC ”Moldova Agroindbank” SA, executorul judecătoresc Bairac Ilie, privind constatarea faptului că terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, au fost adjudecate SRL „Dingenarul” în urma licitaţiei petrecute la 08.12.2003, organizate de către executorul judecătoresc R. Lesnic, recunoaşterea dreptului de proprietate al SRL ”Dingenarul” asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, precum și anularea deciziilor registratorului Serviciului Cadastral Teritorial Ocniţa al IP Agenţia Servicii Publice din 11.05.2021, emise în privinţa terenurilor cu numerele cadastrale***** şi *****, amplasate în raionul Ocniţa, com. Ocniţa, extravilan, cu obligarea pârâtului de a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de propritate al reclamantei SRL ”Dingenarul” asupra terenurilor,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SRL ”Dingenarul” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva I.P. ”Cadastrul bunurilor imobile”, terți BC ”Moldova Agroindbank” SA, executorul judecătoresc Bairac Ilie, privind constatarea faptului că terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, au fost adjudecate SRL „Dingenarul” în urma licitaţiei petrecute la 08.12.2003, organizate de către executorul judecătoresc R. Lesnic, recunoaşterea dreptului de proprietate al SRL ”Dingenarul” asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, precum și anularea deciziilor registratorului Serviciului Cadastral Teritorial Ocniţa al IP Agenţia

Servicii Publice din 11.05.2021, emise în privinţa terenurilor cu numerele cadastrale***** şi *****, amplasate în raionul Ocniţa, com. Ocniţa, extravilan, cu obligarea pârâtului de a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de propritate al reclamantei SRL ”Dingenarul” asupra terenurilor.

În motivarea cererii a invocat în fapt că la 08.12.2003 SRL „Dingenarul” a participat la licitaţia organizată de executorul judecătoresc R. Lesnic, cu privire la vânzarea bunurilor ipotecate (gajate): teren agricol cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de ***** ha, şi teren agricol cu numărul cadastral ***** cu suprafaţa de ***** ha, ambele fiind amplasate în com. Ocniţa, raionul Ocniţa, extravilan, organizată în vederea executării documentului executoriu nr. 12-10np/03.

Menționează că potrivit actului de efectuare a licitaţiei din 08.12.2003, în urma licitaţiei organizate de executorul judecătoresc terenurile sus-indicate au fost adjudecate reclamantei la preţul de 12 500 lei.

Relevă că executând obligaţiile legale, SRL „Dingenarul” a achitat, potrivit dispoziţiilor de plată anexate, integral preţul bunurilor adjudecate.

Invocă că în corespundere cu art. 5 alin. (1) al Legii nominalizate, o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună- credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract.

Susține că din dispoziţiile acestei norme reiese că pentru a atribui caluze contractuale noţiunea de abuzivă instanţa urmează să constate întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii:dacă contractul este încheiat cu un consumator în sensul definit de Lege şi dacă clauza contractuală creează un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract, ce este în detrimentul consumatorului.

Declară că în cazul dat, instanţa nu a constatat că împrumutatul s-ar încadra în noţiunea de consumator, şi anume că împrumutul primit a fost contractat în scopul de a comanda, procura sau folosi produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea sa de întreprinzător sau de activitatea sa profesională, situaţie ce deja face inaplicabile dispoziţiile legale pe care intuim că le-a aplicat prima instanţă, iar secund, instanţa a omis să se expună în ce mod clauza declarată nulă de aceasta creează un dezechilibru între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract şi de ce acesta este apreciat ca fiind semnificativ. Or, comisionul de administrare în cazul dat, de doar 0,8% lunar este instituit pentru acoperirea cheltuielilor creditorului aferente administrării creditului acordat pentru un termen de 48 luni (4 ani), de care beneficiază împrumutatul pe tot parcursul realizării contractului de împrumut, şi anume: serviciile call-centrului (disponibil 24/24 ore), monitorizarea situaţiei împrumutului, examinarea adresărilor împrumutatului, întocmirea rapoartelor aferente împrumutului acordat, inclusiv pentru autorităţile statului, întocmirea şi remiterea înştiinţărilor, inclusiv prin intermediul reţelelor de telecomunicaţii, privind existenţa restanţelor, soldul curent al ratelor, efectuarea operaţiunilor în scopul utilizării/rambursării împrumutului acordat, ce fac parte din firescul activităţii apelantei şi, ca orice serviciu, şi această monitorizare şi

administrare are un cost, ce a fost acceptat de împrumutat la semnarea contractului de împrumut.

Indică că un aspect fundamental în cazul dat este constatarea existenţei unui „dezechilibru semnificativ” pentru a oferi instanţei autoritatea de a declara nulă clauza contractuală, astfel, acest dezechilibru poate să rezulte dintr-o atingere suficient de gravă adusă situaţiei juridice în care este plasat „consumatorul”, în calitate de parte la contract, în temeiul dispoziţiilor naţionale aplicabile, fie sub forma unei restrângeri a conţinutului drepturilor de care, potrivit acestor dispoziţii, ”consumatorul” beneficiază în temeiul acestui contract, fie sub forma unei piedici in exercitarea acestora sau a punerii în sarcina sa a unei obligaţii suplimentare, neprevăzută de normele naţionale.

Indică că în cazul dat, însă, nu a fost cauzat un „dezechilibru semnificativ”, deoarece împrumutatul nu a fost plasat într-o situaţie juridică deosebit de gravă în raport cu normele legale, drepturile acestuia nu au fost restrânse prin clauza declarată nulă de prima instanţă, şi nu au fost instituite piedici în exercitarea drepturilor acestuia.

Subsecvent, cumulul argumentelor invocate supra denotă că constatările făcute de prima instanţă, generalizate excesiv, fără ajustarea la situaţia specifică prezentei speţe, denotă admiterea unei ingerinţe în categoria aprecierii abuzive şi nejustificate a preţului stabilit al comisioanului de administrare (rezonabil în raport cu perioada de rambursare aleasă de împrumutat), contrar principiului libertăţii contractuale, sub auspiciul unei pretinse „clauze abuzive”, inexistente in prezenta cauză, inclusiv în situaţia în care clauza respectivă nu se încadrează in nici unul din temeiurile instituite de art. 5 alin. (5) al Legii sus-menţionate pentru a fi apreciată ca fiind abuzivă.

Referitor la cheltuielile de asistenţă juridică consideră că prima instanţă eronat a aplicat dispoziţiile art. 96 Cod de Procedură Civilă în contextul în care a redus cuantumul adjudecat al acestora doar reieşind din considerentul că pricina a fost examinată în absenţa părţilor, însă a neglijat că potrivit raportului prezentat cheltuielile dreptului de proprietate şi neînregistrarea acvestuia în Registrul bunurilor imobile deoarece va afecta dreptul de proprietate al reclamantei asupra terenurilor vizate, dobândite legal la o licitaţie publică organizată de executorul judecătoresc, pentru care reclamanata a achitat valoarea bunurilor adjudecate integral.

Prin urmare solicită SRL ”Dingenarul” împotriva I.P. ”Cadastrul bunurilor imobile”, terți BC ”Moldova Agroindbank” SA, executorul judecătoresc Bairac Ilie, privind constatarea faptului că terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, au fost adjudecate SRL „Dingenarul” în urma licitaţiei petrecute la 08.12.2003, organizate de către executorul judecătoresc R. Lesnic, recunoaşterea dreptului de proprietate al SRL ”Dingenarul” asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, precum și anularea deciziilor registratorului Serviciului Cadastral Teritorial Ocniţa al IP Agenţia Servicii Publice din 11.05.2021, emise în privinţa terenurilor cu numerele cadastrale***** şi *****, amplasate în raionul

Ocniţa, com. Ocniţa, extravilan, cu obligarea pârâtului de a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de propritate al reclamantei SRL ”Dingenarul” asupra terenurilor.

În ședința de judecată reprezentantul autorității publice pîrîte I.P. ”Cadastrul bunurilor imobile”, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

În rest, în ședința de judecată, nu s-a prezentat nici un participant fiind citați legal.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Secundo, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune

limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din materialele cauzei și explicațiile părților că la dosar este anexată cererea reclamantului privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile (f.d. 24).

Prin decizia Agenției Servicii Publice din 11.05.2021 s-a refuzat înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor deoarece conținutul Actului de efectuare a licitației (f/n) din 08.12.2003 nu corespunde cerințelor legislației (f.d. 13, 27).

Totodată conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Prin urmare conchide asupra temeiniciei argumentului autorității publice pîrîte precum că pretențiile reclamantului de constatare şi recunoaştere a dreptului de proprietate confirmă lipsa unui act doveditor de drept şi, respectiv, temeinicia refuzului registratorului de înregistrare a dreptului de proprietate al reclamantului asupra terenurilor cu numerele cadastrale***** şi *****. Mai mult, actele prezentate registratorului nu confirmă dreptul de proprietate al reclamantului, iar ”Actul de efectuare a licitaţiei” (f.d. 13), datat cu „08.12.03”, nu identifică terenurile procurate de reclamant,

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța conchide că actele autorității publice pîrîte în prezenta speță sunt legale în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivate și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru actului contestat, nu atinge nivelul minim pentru a fi

considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actului administrativ contestat în prezenta speță.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamantă întru admiterea prezentei acțiuni, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, care a fost emis cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine constatarea faptului că terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, au fost adjudecate SRL „Dingenarul” în urma licitaţiei petrecute la 08.12.2003, organizate de către executorul judecătoresc R. Lesnic, recunoaşterea dreptului de proprietate al SRL ”Dingenarul” asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, precum și anularea deciziilor registratorului Serviciului Cadastral Teritorial Ocniţa al IP Agenţia Servicii Publice din 11.05.2021, emise în privinţa terenurilor cu numerele cadastrale***** şi *****, amplasate în raionul Ocniţa, com. Ocniţa, extravilan, cu obligarea pârâtului de a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de propritate al reclamantei SRL ”Dingenarul” asupra terenurilor. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative individuale defavorabile emise în privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În lumina celor menționate, instanța conchide că pretențiile deferite judecății sunt neîntemeiate.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”Dingenarul” împotriva I.P. ”Cadastrul bunurilor imobile”, terți BC ”Moldova Agroindbank” SA, executorul judecătoresc Bairac Ilie, privind constatarea faptului că terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, au fost adjudecate SRL „Dingenarul” în urma licitaţiei petrecute la 08.12.2003, organizate de către executorul judecătoresc R. Lesnic, recunoaşterea dreptului de proprietate al SRL ”Dingenarul” asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha

cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, precum și anularea deciziilor registratorului Serviciului Cadastral Teritorial Ocniţa al IP Agenţia Servicii Publice din 11.05.2021, emise în privinţa terenurilor cu numerele cadastrale***** şi *****, amplasate în raionul Ocniţa, com. Ocniţa, extravilan, cu obligarea pârâtului de a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de propritate al reclamantei SRL ”Dingenarul” asupra terenurilor.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL ”Dingenarul” împotriva I.P. ”Cadastrul bunurilor imobile”, terți BC ”Moldova Agroindbank” SA, executorul judecătoresc Bairac Ilie, privind constatarea faptului că terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi terenul agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, au fost adjudecate SRL „Dingenarul” în urma licitaţiei petrecute la 08.12.2003, organizate de către executorul judecătoresc R. Lesnic, recunoaşterea dreptului de proprietate al SRL ”Dingenarul” asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral***** şi asupra terenului agricol cu suprafaţa de ***** ha cu numărul cadastral ***** amplasate în raionul Ocniţa com. Ocniţa, extravilan, precum și anularea deciziilor registratorului Serviciului Cadastral Teritorial Ocniţa al IP Agenţia Servicii Publice din 11.05.2021, emise în privinţa terenurilor cu numerele cadastrale***** şi *****, amplasate în raionul Ocniţa, com. Ocniţa, extravilan, cu obligarea pârâtului de a înregistra în Registrul bunurilor imobile dreptul de propritate al reclamantei SRL ”Dingenarul” asupra terenurilor, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Cazacu Grigorii